

РЕШЕНИЕ

№ 5836

гр. София, 02.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Мирчев, като разгледа дело номер **3985** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Областна дирекция по безопасност на храните – С., чрез адв. С. срещу решение от 03.02.2012г., постановено по НАХД № 12934/2011г. по описа на 99 – ти състав при Софийски районен съд (СРС). С решението е отменено наказателно постановление (НП) № 196/VI – С./12.05.2011г., издадено от Директора на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], с което на Ж. Г. Б. е наложено административно наказание - „глоба” в размер на 1 000 лева за нарушение на чл.248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че посочените в оспореното НП като нарушени правни норми представляват допусната техническа грешка, а коректната правна квалификация се съдържа в АУАН – чл. 20 от Закона за храните. Оспорен е изводът на СРС, че в НП не е посочена санкционна разпоредба. Искане се от съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление.

Ответната страна - Ж. Г. Б., оспорва касационната жалба и изразява становище за законосъобразност на обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Не е налице посоченото в жалбата касационно основание. След обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства СРС е възприел следната фактическата обстановка: при извършена проверка от служители на ОДБХ – С. на 30.03.2011 г. на ОДЗ-45 „В.” и въз основа на извършени лабораторни проби и анализ на дневното меню на децата, било установено, че в три ястия има наличие на колиформи – бактерия, която се пренася по фекално-урален път и предимно чрез замърсени ръце или инвентар.

Правилно СРС е приел, че е налице разминаване между установената фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението в НП и в АУАН, където е посочено, че директорът на ОДЗ-45 „В.” не контролира спазването на нормативните изисквания към храните. В АУАН е посочена като нарушена разпоредбата на чл. 20, ал. 1, т. 3 от Закона за храните, която предвижда забрана за пускане на пазара на храна, която е негодна за консумация от хората. В цитираната правна норма не е предвидено нито изискване за осъществяване на контрол, нито въвежда определени нормативни изисквания към храните.

На следващо място, налице е разминаване между посочената в НП правна квалификация и тази в АУАН. При идентично описание на фактическата обстановка в двата акта, в НП нарушението е квалифицирано като такова по чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, чл.20, ал.1, т.3 от ЗХ и Наредба №5/25.05.2006 г. (без посочване на конкретна правна норма), а в АУАН е посочено, че е констатирано нарушение на чл.20, ал.1, т. 3 от ЗХ. Също така, правилно въззивният съд е констатирал, че в НП не се съдържа ясно и точно посочване на санкционната разпоредба. Посочено е, че санкцията се налага на основание чл. 47, ал.1, б.”б”, във връзка с чл.53, ал.1 и ал.2 от ЗАНН. Тези разпоредби от ЗАНН, обаче касаят производството по налагане на административно наказание и компетентните за това органи. Административно-наказателните разпоредби за извършени по Закона за храните нарушения се съдържат в самия закон - чл.38 – 52.

Констатираните пороци, представляват съществени нарушения в административно-наказателното производство, защото водят до ограничаване правото на защита на административно-наказаното лице и правят невъзможно упражняването на съдебен контрол за законосъобразност на обжалваното НП. Установяването в хода на съдебното производство на съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение предпоставя индивидуализацията на съответното административно нарушение съобразно всички изисквания на чл. 57 ЗАНН, което в настоящия случай не е направено.

Неоснователно е възражението в жалбата, че в НП е допусната техническа грешка като са посочени като нарушени чл. 248 от Закона за ветеринарномедицинската дейност и Наредба №5/25.05.2006 г. С посочването като нарушени няколко правни норми в НП се внася неяснота относно конкретната правна квалификация на

нарушението, което води до ограничаване правото на защита на наказаното лице, тъй като същото следва да знае за нарушението на коя конкретна правна норма е ангажирана административно-наказателната му отговорност.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 03.02.2012г., постановено по НАХД № 12934/2011г. по описа на Софийски районен съд, 99 – ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.